

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 553

din 30 iulie 2026

La data de 30.07.2026, în temeiul art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Secția pentru procurori s-a sesizat din oficiu pentru a analiza, din perspectiva unei eventuale afectări a reputației profesionale a domnului **VOINEAG MARIUS-IONUȚ**, adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, afirmațiile publice formulate de domnul _____ în cadrul podcastului _____ la data de _____ în emisiunea transmisă în direct pe platforma _____

Cu ocazia emisiunii antereferite, domnul _____

a declarat, printre altele:

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Înregistrarea audio-video în cuprinsul căreia au fost formulate afirmațiile mai sus menționate a rămas disponibilă public la adresa indicată, putând fi accesată, în continuare, de un număr nedeterminat de utilizatori.

Anterior sesizării din oficiu, afirmațiile domnului _____ au fost preluate în presa online, fiind publicate, între altele, următoarele articole:

Secția pentru procurori apreciază că, prin raportare la art. 61 alin. (4) și art. 39 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 122/06.07.2023 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, nu este necesară sesizarea Inspecției Judiciare, întrucât nu se impun verificări suplimentare, situația rezultând în integralitate din conținutul materialului publicat pe platforma . . .

Analizând afirmațiile din data de 28.07.2026 ale domnului _____
formulate în cadrul podcastului _____ **Secția pentru procurori reține următoarele:**

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu*

privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, ca element al dreptului la respectarea vieții private. Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare magistrat, aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste acesta în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

În mod constant, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că apărarea reputației profesionale vizează actele și faptele săvârșite față de magistrat în timpul îndeplinirii sau în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor și responsabilităților profesionale. Pentru a se putea constata o atingere adusă acestei valori, afirmațiile trebuie să fie publice și apte să influențeze negativ și nejustificat opinia publică asupra modului în care magistratul își exercită profesia.

Pe de altă parte, potrivit art. 30 alin. (1) din Constituția României, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel sunt inviolabile. Totodată, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, *„Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.*

De asemenea, art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, care reprezintă una dintre condițiile esențiale ale unei societăți democratice. Exercitarea acestei libertăți implică însă îndatoriri și responsabilități și poate fi supusă limitărilor necesare pentru protecția reputației sau a drepturilor altora și pentru garantarea autorității și imparțialității puterii judecătorești.

Libertatea de exprimare prevăzută de art. 10 al Convenției este una dintre aceste libertăți fundamentale care are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului și a fericirii fiecăruia, așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit, idee reluată apoi, cu grad de principiu, în cauzele ulterioare.

În cauza Lesnik c. Slovaciei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului observă că procurorii fac parte din sistemul judiciar și există un interes general de a beneficia de încrederea cetățenilor. *„Chiar dacă într-o societate democratică cetățenii pot să critice modul de administrare a justiției și funcționarea care participă la realizarea acesteia, această critică trebuie să respecte anumite limite.”*

Totodată, în cauza Skalka contra Poloniei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că instanțele nu pot fi ferite de critici asupra soluțiilor pe care le promovează ori a altor aspecte a activității lor, însă a considerat necesar să se realizeze o distincție între critică și un limbaj inadecvat, iar, în cauza Prager și Oberschlick contra Austriei, a decis că *„activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”*.

De asemenea, în cauza Stângu și Scutelnicu contra României, s-a reținut de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului că *„limitele criticii admisibile sunt, ca și pentru oamenii politici, mult mai largi în cazul funcționarilor care exercită funcții oficiale. În același timp nu se poate spune că funcționarii se expun cu bună știință unui control atent al faptelor și gesturilor lor, exact ca și în cazul oamenilor politici și doresc atunci să fie tratați pe picior de egalitate cu aceștia din urmă când se pune problema criticării comportamentului lor. În plus funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție.”*

În același sens, în cauza Lavric contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că *„nu există îndoială că într-o societate democratică indivizii au dreptul să comenteze și să critice administrarea justiției și oficialii implicați în înfăptuirea ei. Cu toate acestea, o astfel de critică nu trebuie să treacă de anumite limite, întrucât este în interesul public ca procurorii, precum și judecătorii, să se bucure de încrederea publicului. Se poate deci să fie necesar ca statul să îi protejeze de acuzații nefondate”*.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat, totodată, că există o distincție între afirmațiile factuale și judecățile de valoare [Cumpănă și Mazăre împotriva României (MC), nr. 33348/96, pct. 98, CEDO 2004-XI]. Deși veridicitatea unei judecăți de valoare nu poate fi demonstrată, aceasta trebuie să se întemeieze pe o bază factuală suficientă, în lipsa căreia devine excesivă.

În contextul mai sus arătat, Secția pentru procurori va analiza afirmațiile care fac obiectul prezentei sesizări din oficiu prin raportare, pe de o parte, la libertatea de exprimare, iar, pe de altă parte, la necesitatea apărării reputației profesionale a procurorilor.

În prealabil, Secția pentru procurori constată că intervenția publică a domnului pornește de la o chestiune susceptibilă să prezinte interes public, respectiv organizarea activității de interceptare și atribuirea unor responsabilități unui procuror aflat într-o funcție de conducere. O asemenea temă poate face obiectul unei dezbateri publice și al unor critici ferme, cu respectarea limitelor inerente protecției reputației profesionale și autorității sistemului judiciar.

Secția pentru procurori mai reține că aceste afirmații au fost formulate în contextul în care, în temeiul art. 22 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Hotărârea nr. 1106/31.08.2023 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările ulterioare, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a emis un ordin de repartizare a atribuțiilor la nivelul conducerii instituției. În presa online (G4Media.ro, 27.07.2026) s-a relatat că, prin acest ordin, domnului procuror Voineag Marius-Ionuț i s-au atribuit în coordonare mai multe structuri, respectiv Secția parchetelor militare, Serviciul de tehnologia informației, Serviciul tehnic, Serviciul de coordonare a activităților tehnice de specialitate și Compartimentul economico-financiar și administrativ.

În cauza de față, Secția pentru procurori constată că legătura afirmațiilor publice ale domnului _____ cu exercitarea profesiei de către domnul procuror Voineag Marius-Ionuț este directă. Acestea nu se limitează la evocarea unor împrejurări personale ori a unor simple date despre carieră, ci privesc numirea domnului Voineag Marius-Ionuț într-o funcție de conducere, exercitarea acestei funcții și atribuirea unor responsabilități în legătură cu activitatea de interceptare. De altfel, punctul de plecare îl constituie două acte care țin exclusiv de sfera profesională: numirea magistratului în funcția de adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ordinul prin care i-au fost stabilite atribuțiile de serviciu, afirmațiile fiind formulate la adresa unui magistrat identificat prin funcția pe care o deține.

Exercitarea unei funcții de conducere în cadrul Ministerului Public presupune, prin natura sa, atribuții manageriale și instituționale, de organizare, coordonare și asumare a răspunderii pentru activitatea structurii, nefiind limitată la efectuarea actelor de urmărire penală în cauze concrete. În consecință, aprecierile referitoare la integritatea, independența și aptitudinea magistratului de a îndeplini asemenea responsabilități sunt aprecieri care privesc în mod nemijlocit modul de exercitare a profesiei.

Secția pentru procurori observă că domnul _____ nu și-a limitat discursul la formularea unor întrebări privind modul de organizare a activității de interceptare sau la prezentarea unor argumente referitoare la garanțiile instituționale aplicabile, ci a recurs în mod repetat la calificative precum _____ De asemenea, referirile la corpul profesional din care magistratul face parte au fost formulate în aceiași termeni: „_____

Exprimările folosite, prin caracterul lor profund ofensator și depreciativ, nu contribuie la o dezbatere de interes public asupra funcționării justiției, ci deplasează discursul către discreditarea persoanei magistratului și către negarea integrității, independenței și competenței sale profesionale.

De asemenea, asocierea simbolică a susținerii referitoare la pretinsa primire a unei săbii de la Serviciul Român de Informații cu existența unei pretinse protecții din partea acestei instituții este formulată în termeni speculativi, fără indicarea unor elemente factuale care să susțină aceste concluzii.

Prin corelarea acestor alegații cu responsabilitățile profesionale privind activitatea de interceptare, discursul induce opiniei publice ideea că domnul Voineag Marius-Ionuț ar fi lipsit de integritate și independență și nu ar prezenta garanțiile necesare exercitării funcției de adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Impactul mediatic al afirmațiilor este amplificat atât de caracterul public al materialului difuzat pe platforma și de preluarea sa de mai multe publicații online, cât și de calitatea autorului, senator în Parlamentul României, ale cărui opinii sunt susceptibile să influențeze semnificativ percepția publicului asupra magistratului nominalizat.

Secția pentru procurori reține, totodată, că declarația analizată nu este una singulară, afirmații de aceeași natură, formulate anterior de același autor la adresa domnului Voineag Marius-Ionuț (procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție la momentul respectiv) făcând deja obiectul analizei Secției pentru procurori, care a dispus apărarea reputației profesionale a magistratului menționat (Hotărârea nr. 490/14.03.2024 a Secției pentru procurori).

Totodată, obligația de rezervă inerentă statutului de magistrat limitează posibilitatea domnului procuror Voineag Marius-Ionuț de a răspunde în aceeași manieră unor asemenea acuzații, împrejurare care justifică intervenția instituțională a Consiliului Superior al Magistraturii atunci când critica depășește limitele admisibile și se transformă într-un atac la reputația profesională.

În baza principiilor de interpretare mai sus evocate, Secția pentru procurori apreciază că agresivitatea limbajului utilizat de domnul sub forma unor atacuri virulente și ofensatoare centrate pe discreditarea persoanei, depășește cu mult limitele libertății de exprimare și nu poate fi justificată de legitimitatea unui eventual interes public.

Astfel, afirmațiile analizate, prin caracterul lor public, prin calificativele injurioase utilizate, prin lipsa unei baze factuale suficiente pentru concluziile grave formulate și prin legătura directă stabilită cu exercitarea unei funcții de conducere în cadrul Ministerului Public, sunt apte să formeze o percepție publică profund defavorabilă și nejustificată asupra modului în care domnul Voineag Marius-Ionuț își exercită profesia.

Având în vedere considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va dispune apărarea reputației profesionale a domnului Voineag Marius-Ionuț, adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în raport cu afirmațiile publice ale

domnului
data de

formulate în cadrul podcastului „

, la

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Apărarea reputației profesionale a domnului **VOINEAG MARIUS-IONUȚ**, adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în raport cu afirmațiile publice ale domnului

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 30 iulie 2026

Vicepreședinte
Procuror Bogdan Bănuș

